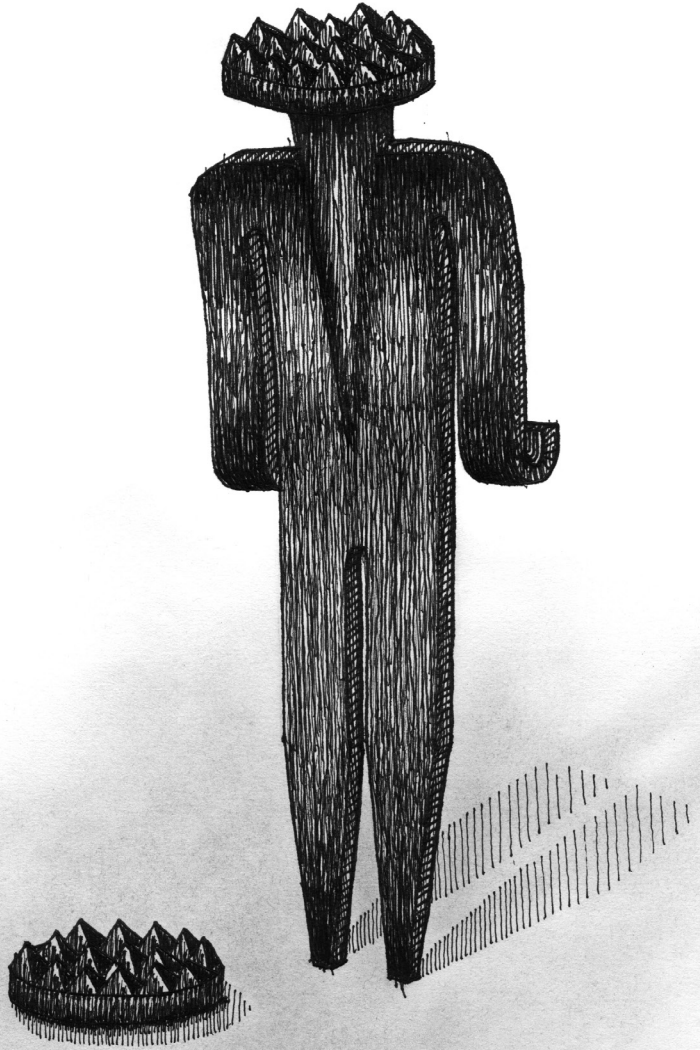

ΠΑΒΕΛ ΑΡΣΕΝΉΒ
ΠΑΒΕΛ ΑΡΣΕΝΙΕΦ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΙΑ ΛΕΞΕΙΣ

ΚΕΙΜΕΝΟ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΝΙΚΗ Κ.

εννημένος το 1986 στο Λένινγκραντ, ο Πάβελ Αρσένιεφ, με ένα πλούσιο βιογραφικό λογοτεχνικών σπουδών και ακαδημαϊκής δραστηριότητας τόσο σε ρωσικά όσο και σε ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, ανήκει στον κύκλο εκείνο των ρωσόφωνων ποιητικών φωνών που το έργο τους είναι κατά βάση, αν όχι αποκλειστικά, πολιτικό. Ως αρχισυντάκτης του λογοτεχνικού περιοδικού *Τρανσλίτ* (*Транслит*), το οποίο αποτελεί βασικό σημείο αναφοράς των ποιητών και ποιητριών της γενιάς του, ο Αρσένιεφ εδώ και είκοσι χρόνια επηρεάζει και (συν)διαμορφώνει την πορεία και τα χαρακτηριστικά της σύγχρονης ρωσόφωνης πολιτικής ποίησης. Η εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία επηρέασε καθοριστικά την προσωπική του ζωή, καθώς η επιστροφή στη Ρωσία από τη Μασσαλία, όπου ζει τα τελευταία χρόνια, ισοδυναμεί με φυλάκιση, εξαιτίας της ανοιχτής θέσης που έχει πάρει ενάντια στον πόλεμο. Χιλιάδες είναι εξάλλου οι Ρωσίδες και οι Ρώσοι που αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν μετά το 2022 είτε λόγω της πολιτικής τους ταυτότητας, είτε γιατί ως καλλιτέχνες βρίσκονταν διαρκώς μπροστά στην απειλή της λογοκρισίας, είτε λόγω της έμφυλης και σεξουαλικής τους ταυτότητας –καθώς οι νόμοι για την προστασία από την ενδοοικογενειακή βία χαλάρωσαν και την ίδια στιγμή η LGBTq+ κοινότητα χαρακτηρίστηκε ως εξτρεμιστική οργάνωση–, είτε για να γλιτώσουν από τον κίνδυνο της επιστράτευσης.

Όπως ανέφερε ο ίδιος ο Αρσένιεφ, παρουσιάζοντας το τεύχος 25 (άνοιξη 2022) του *Τρανσλίτ* με τον, όχι τυχαία, μεταγραμμένο στα λατινικά τίτλο «bol'she net slovo» («δεν υπάρχουν πια λέξεις»):

[Η] εισβολή στην Ουκρανία έπληξε τον πυρήνα της ρωσικής ταυτότητας και κουλτούρας, καθιστώντας αδύνατον να προσεγγίσουμε την κληρονομιά της, καθώς και να μιλήσουμε και να γράψουμε ποίηση σε αυτή τη γλώσσα με τον ίδιο τρόπο που γινόταν πριν. [...] Εξακολουθούσαμε να πιστεύουμε ότι είχαμε το δικαίωμα να μιλάμε και να δημοσιεύουμε, διότι θέλαμε να εκφράσουμε τη σφοδρή εναντίωσή μας σε οποιαδήποτε «ομαλοποίηση» της κατάστασης ή διατήρηση μιας ψευδαίσθησής της. Επιπλέον, αισθανθήκαμε την ανάγκη να αντιμετωπίσουμε τους εσωτερικούς δαίμονες του πολιτισμού μας που οδήγησαν σε αυτή την άνευ προηγουμένου πολιτική και πολιτιστική καταστροφή.¹

Αυτό ακριβώς το δικαίωμα στον ποιητικό λόγο και τη γραφή «από απόσταση» τίθεται σε αμφισβήτηση μετά την εισβολή στην Ουκρανία –με τη σιωπή, το πένθος και την υλική βοήθεια να προτείνονται ως ηθικά αποδεκτές εναλλακτικές της «ποιητοποίησης του πολέμου»– σηματοδοτώντας μια σημαντική ρήξη στην ιστορία του περιοδικού, καθώς πρώην συνεργάτες/ριες και φίλες/οι, τόσο στην Ουκρανία όσο και στη Ρωσία, συγκρούονται πάνω στο ζήτημα του ρόλου της ποίησης και των ποιητών/ριών σε καιρό πολέμου. Η ρωσόφωνη ποιήτρια Γκαλίνα Ρίμπου,² η οποία ήδη πριν την έναρξη του πολέμου ζούσε στην πόλη Λβιβ της Ουκρανίας, άσκησε έντονη κριτική στην αντιπολεμική ποίηση που κατέκλυσε από τις 24 Φεβρουαρίου 2022 και μετά τα κοινωνικά μέσα φίλων και συναδέλφων της από τη Ρωσία και το εξωτερικό, χαρακτηρίζοντας αυτή την πράξη αλληλεγγύης ακατάλληλη, την ώρα που απαιτούνται διαφορετικές μορφές δράσης. Η κριτική της πηγαινει ακόμα παραπέρα, κατηγορώντας τους/τις συναδέλφους της ότι προσπαθούν να στρέψουν την προσοχή στο δικό τους τραύμα, τη στιγμή που όσες και όσοι βιώνουν τον πόλεμο δεν έχουν είτε τη δυνατότητα είτε την απαραίτητη συναισθηματική απόσταση για να «ποιήσουν».

Οι προβληματισμοί αυτοί καταλαμβάνουν σημαντικό κομμάτι της ποίησης και της συλλογιστικής του Αρσένιεφ, ο οποίος φτάνει να αμφισβητήσει ακόμα και την καταλληλότητα της ρωσικής γλώσσας ως εργαλείο ποιητικής έκφρασης. Πιάνοντας το νήμα από τη γνωστή ρήση του Theodor Adorno «Το να γράφεις ποίηση μετά το Άουσβιτς είναι βαρβαρότητα», ο Αρσένιεφ σημειώνει:

Οποιαδήποτε μορφή γραφής ή δημοσίευσης ποίησης στη ρωσική γλώσσα θα μπορούσε εύκολα να θεωρηθεί «βάρβαρη» ή ακατάλληλη. Επιπλέον, οποιαδήποτε μορφή «πολιτιστικής εργασίας» (ακόμα κι αν τοποθετηθεί εντός ενός αντιπολεμικού πλαισίου) θα μπορούσε να θεωρηθεί ύποπτη για «συνεργασία» με τους ίδιους παράγοντες της πολιτικής εξουσίας που τώρα βομβαρδίζουν πόλεις της Ουκρανίας.³

Καταδικάζοντας την «ιδέα» της ρωσικής κουλτούρας και ιστορίας, και θέτοντας υπό αμφισβήτηση την πολιτιστική παράδοση στην οποία ανήκει τόσο ο ίδιος όσο και το *Τρανσλίτ*, ο Αρσένιεφ στρέφει την προσοχή του στην πολιτική πτυχή της διαμαρτυρίας και της ανυπακοής, με την αντιπολεμική ατζέντα να γίνεται αναμφισβήτητη αντιληπτή. Με οδηγό αυτή την πολιτική και ποιητική απόφαση, συνεχίζει να γράφει ποίηση, αμφισβητώντας τη φυσική και γεωγραφική απόσταση του ποιητή από τα γεγονότα ως μια έννοια ηθικού δικαιώματος που του επιτρέπει ή όχι να μιλάει γι' αυτά:

Το πρωταρχικό μας μέλημα, τελικά, δεν πρέπει να είναι ο σκεπτικισμός γι το «αν μπορούμε να μιλήσουμε» ή «να γράψουμε ποίηση» μετά την Μπούτσα ή τον πόλεμο στην Ουκρανία συνολικά. Αυτό που πρέπει να μας ενδιαφέρει είναι να μη γράφουμε όπως πριν. Με άλλα λόγια, πρέπει να είμαστε πολύ κριτικοί απέναντι στον τρόπο που χρησιμοποιούμε τη γλώσσα.⁴

Η συνεχής παρουσία του «ρωσικού κόσμου» στην ποίηση του Αρσένιεφ και η πολεμική εναντίον του δεν αποτελούν χαρακτηριστικά που επέβαλλε η σημερινή πραγματικότητα. Από τα πρώτα του ποιήματα, σχεδόν είκοσι χρόνια πριν, η αποστειρωμένη ακαδημαϊκή κοινότητα που αρέσκεται στο να θαυμάζει και να μιμείται «σπουδαίους άντρες,/ Όπως ο Λομονόσοφ, ο Ντερζάβιν, ο Ζουκόφσκι/ Και, φυσικά, ο Πούσκιν» («Εξέταση», σελ. 80-81), ο ρωσικός ιμπεριαλισμός και οι φασιστικές και εθνικιστικές εξάρσεις της ρωσικής κοινωνίας βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της πολεμικής κριτικής του.

Από τα ντεριβέ του Guy Debord στο Κρασνοντάρ και τα ταξίδια του Γιούρι Γκαγκάριν μέσα από τους σωλήνες ύδρευσης μέχρι τα μοιρολόγια των μαυροντυμένων ηλικιωμένων γυναικών της Αμπχαζίας και τις αντικυβερνητικές διαδηλώσεις της περασμένης δεκαετίας στην Μόσχα, ο Αρσένιεφ, ήδη μέσα από τους τίτλους των ποιημάτων του, συνθέτει ένα κολάζ της σοβιετικής και σύγχρονης ρωσικής πραγματικότητας. Με την ειρωνεία, τον σαρκασμό και την αποστασιοποιημένη γλώσσα να οδηγούν, από τη μια, στην πλήρη αποδόμηση ενός ήδη μισοδιαλυμένου τοπίου και να λειτουργούν, από την άλλη, ως πρόκληση-πρόσκληση για τη «δημιουργία μιας διαφορετικής δυνατότητας λόγου»,⁴ η ποίηση του Αρσένιεφ, μακριά από συναισθηματισμούς και ενθουσιώδεις εξαγγελίες, επιμένει, στίχο προς στίχο, στην ξεκάθαρη και αδιαμφισβήτητη πολιτική της υπόστασης.

1. Από την παρουσίαση του τεύχους 25 του περιοδικού *Τρανσλίτ* στο Πανεπιστήμιο Χούμπολντ του Βερολίνου στις 6 Ιουνίου 2022 και τη συζήτηση που ακολούθησε με τον Πάβελ Αρσένιεφ και τη Ναταλία Γκρίνινα, μέλος προσωπικού του Ινστιτούτου Σλαβικών και Ουγγρικών Σπουδών. Η συζήτηση δημοσιεύτηκε στις 24 Φεβρουαρίου 2023 στην πλατφόρμα *Syg.ma*.

2. Ποιήματα της Γκαλίνα Ρίμπου μπορείτε να διαβάσετε στην ποιητική συλλογή Γκαλίνα Ρίμπου, *Το σεξ είναι έρημος*, μτφρ. Νίκη Καραγεώργου, Τεφλόν, Αθήνα, 2022. Βλ. επίσης Γκαλίνα Ρίμπου, «Σύγχρονη ρωσόφωνη φεμινιστική και κούιρ ποίηση», *Τεφλόν*, τχ. 25, καλοκαίρι-φθινόπωρο 2021.

3. Από την παρουσίαση του τεύχους 25 του περιοδικού *Τρανσλίτ*, ό.π.

4. Από την εισαγωγή της Γκαλίνα Ρίμπου στην παρουσίαση της ποιητικής συλλογής του Πάβελ Αρσένιεφ *Ready-written*, η οποία δημοσιεύτηκε στις 4 Νοεμβρίου 2015 στην πλατφόρμα *Syg.ma*.

(Β ΤУ НЕДЕΛЮ ВСЕ ΚΑΚ-ΤΟ ВНЕЗАΠΝΟ СТАЛО ΟΦΦΤΟΠΟМ)

Κοгда митинг становится похож на ожившую ленту Facebook

Β ту неделю все как-то внезапно стало оффтопом: поэты не могли больше радостно сообщать о своих творческих вечерах, художники стеснялись анонсировать открытие выставок, которые назывались бы, например, «Музей революции», и даже торговцам было неудобно зазывать на улицах всех в свои магазины, когда на них там были тысячи. Все, кто требовал к себе внимания, вынуждены были оправдываться. Потому что все внимание было приковано только к одному.

Так-то многие из них активно обращались к революционной тематике и символике. Использовали усталость людей от дней недели. (Многие и сейчас попробовали завести свою обычную песню). Но тут что-то опередило их, их оставила не у дел какая-то совершенно новая музыка. Обычно это говорит очень много о вашем повседневном занятии – когда в момент всеобщего подъема вы затруднены в движениях и не можете «спокойно продолжать заниматься своим обычным делом».

(ΑΥΤΗ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ ΟΛΑ ΚΑΠΩΣ ΞΑΦΝΙΚΑ ΒΓΗΚΑΝ ΕΚΤΟΣ ΘΕΜΑΤΟΣ)¹

Όταν οι διαδηλώσεις αρχίζουν να μοιάζουν με ζωντανή μετάδοση στο Φέισμπουκ

Αυτή τη βδομάδα όλα κάπως ξαφνικά βγήκαν εκτός θέματος: Οι ποιήτριες δεν μπορούσαν να ενημερώσουν όλο χαρά το κοινό για τις ποιητικές βραδιές τους, οι καλλιτέχνιδες ντρέπονταν ν' ανακοινώσουν εγκαίρως εκθέσεις με ονομασίες τύπου «Μουσείο επανάστασης», ακόμα και οι έμποροι ένιωθαν άβολα να κάνουν τους κράχτες έξω από τα μαγαζιά τους, όταν στους δρόμους είχαν βγει χιλιάδες άνθρωποι. Όποιος ήθελε να στρέψει την προσοχή πάνω του ήταν αναγκασμένος να λογοδοτήσει. Γιατί η προσοχή ήταν στραμμένη μόνο σε ένα πράγμα.

Πριν, πολλοί απ' όλους αυτούς έλκονταν από επαναστατικά θέματα και σύμβολα. Χρησιμοποιούσαν την καθημερινή κούραση των ανθρώπων. (Πολλοί ακόμα και σήμερα δοκίμασαν ν' αρχίσουν το ίδιο τροπάριο.) Όμως κάτι τους ξεπέρασε, μια καινούρια μουσική τούς χάωσε εντελώς. Συνήθως αυτό λέει πολλά για τις καθημερινές σας ασχολίες –όταν τη στιγμή του γενικευμένου ξεσηκωμού δυσκολεύεστε να κινηθείτε και δεν μπορείτε «να συνεχίσετε ως συνήθως ν' ασχολείστε ήσυχα με τις δουλειές σας».

1. Την περίοδο 2011-2013, ύστερα από τη νίκη του Πούτιν στον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών, πραγματοποιήθηκαν σε ολόκληρη τη Ρωσία δυναμικές μαζικές διαδηλώσεις που αμφισβητούσαν την εγκυρότητα των εκλογικών αποτελεσμάτων.

ЭКСПЕРТИЗА

На примере данного стихотворения
Мы снова увидим, как
Политические декларации,
Включенные в произведение искусства,
Распрямляют,
Упрощают
И выводят произведение
Из эстетического пространства,
Переводят его в некую иную плоскость.

Мы увидим, что автор
Будет пытаться
Выразить свои политические
Взгляды и убеждения,
Неумело маскируя их
Эстетической формой.
Объективные же качества последней,
По мнению многих экспертов,
Неприменно окажутся
Значительно ниже,
Чем если бы он занимался своим делом
И просто писал стихи,
Ища свой стиль
И свое место в литературном процессе.

Если бы автор для начала
Несколько умерил свою спесь,
Почитал классиков,
Пοучился бы на филологическом факультете,
Где, безусловно, умеют прививать к ним любовь,
Осознал бы всю несовместимость
Политики и искусства,
И только потом уже
Пοпробовал бы
Сочинить что-то свое,
Желательно в подражательном духе,
Тогда мы бы еще могли
Говорить здесь о поэзии.
Но в данном случае мы не можем
Позволить себе
Говорить о поэзии.

Мы увидим также, что автору
Придется признать
Прямо в тексте стихотворения
Всю несостоятельность собственных претензий,

ΕΞΕΤΑΣΗ

Παίρνοντας ως παράδειγμα το συγκεκριμένο ποίημα
Βλέπουμε για μια ακόμη φορά πώς
Οι πολιτικές διακηρύξεις,
Που περιλαμβάνονται σε κάποια έργα τέχνης,
Ισοπεδώνουν,
Απλουστεύουν
Και μεταφέρουν το έργο
Από τον χώρο της αισθητικής
Σε ένα άλλο επίπεδο.

Βλέπουμε ότι ο δημιουργός
Επιχειρεί
Να εκφράσει τις πολιτικές του
Απόψεις και πεποιθήσεις,
Ντύνοντάς τες αδέξια
Με τον μανδύα της αισθητικής.
Οι υποκειμενικές δε ποιότητες της τελευταίας,
Σύμφωνα με πολλούς ειδικούς,
Αναμφισβήτητα θεωρούνται
Πολύ κατώτερες
Από εκείνες που θα προέκυπταν αν έκανε τη
δουλειά του
Και απλώς έγραφε ποιήματα,
Αναζητώντας το ύφος του
Και τη θέση του στη λογοτεχνική σκηνή.

Εάν, αρχικά, ο δημιουργός
Μετρίαζε κατά πολύ την αλαζονεία του,
Διάβαζε κλασικούς
Και σπούδαζε στη φιλολογική σχολή,
Όπου, αναμφισβήτητα, καλλιεργείται η αγάπη για
τέτοια έργα,
Θα συνειδητοποιούσε το καθολικό ασυμβίβαστο
Μεταξύ πολιτικής και τέχνης,
Και μόνο τότε
Θα επιχειρούσε
Να συνθέσει κάτι,
Ιδανικά με μιμητική διάθεση.
Θα μπορούσαμε τότε
Να κάνουμε λόγο για ποίηση.
Στη συγκεκριμένη όμως περίπτωση δεν μπορούμε
Να επιτρέψουμε στον εαυτό μας
Να μιλήσει για ποίηση.

Βλέπουμε επίσης ότι ο δημιουργός
Είναι αναγκασμένος να ομολογήσει
Ευθύς εξαρχής στο ποιητικό κείμενο
Την πλήρη χρεοκοπία των προσωπικών του
επιδιώξεων,

Однако также мы сможем проследить и то,
 Как он непременно попробует
 Как-нибудь выкрутиться,
 Прибегая к таким чуждым
 Русской поэзии явлениям,
 Как концептуализм,
 Постмодернизм и др.

Кроме того, мы увидим, что автор
 В данном стихотворении
 Кошунственным образом попирает
 Основы русского силлабо-тонического стиха,
 Заложенные такими великими людьми,
 Как Ломоносов, Державин, Жуковский
 И, конечно же, Пушкин,
 Из чего мы сможем сделать вывод,
 Что автор наверняка не может похвастаться
 Истинно патриотическим отношением
 К великой двухсотлетней
 Русской культуре.

Принимая во внимание все вышесказанное,
 А также то, что автор
 Прибегал к использованию
 Запрещенной символики,
 Разжиганию ненависти по отношению
 К социальной группе «власть»,
 И, наконец, был замечен
 На собраниях отдельных леворадикальных
 групп,
 Мы можем заключить, что его
 Жалкие эстетические отправления
 Действительно содержат экстремистский ком-
 понент,
 А сам он может быть осужден
 По статье 280 Уголовного кодекса
 Российской Федерации «Публичные
 Призывы к осуществлению
 экстремистской деятельности,
 совершенные с использованием средств
 массовой информации».

Ταυτόχρονα όμως παρακολουθούμε
 Την προσπάθειά του
 Να βρει μια οποιαδήποτε διέξοδο,
 Καταφεύγοντας σε ξένες
 Για τη ρωσική ποίηση έννοιες,
 Όπως κονσεπτουαλισμός,
 Μεταμοντερνισμός κ.ά.

Πέραν τούτου, βλέπουμε ότι ο δημιουργός
 Στο συγκεκριμένο ποίημα
 Ποδοπατά με βλάσφημο τρόπο
 Τις βάσεις του ρωσικού συλλαβοτονικού στίχου,
 Οι οποίες έχουν τεθεί από σπουδαιούς άντρες,
 Όπως ο Λομονόσοφ, ο Ντερζάβιν, ο Ζουκόφσκι
 Και, φυσικά, ο Πούσκιν,
 Γεγονός που μας οδηγεί στο συμπέρασμα
 Ότι ο δημιουργός δεν μπορεί να καυχιέται
 Για ειλικρινείς πατριωτικούς δεσμούς
 Με τη σπουδαία, δύο και πλέον αιώνων,
 Ρωσική κουλτούρα.

Λαμβάνοντας υπόψιν όλα τα παραπάνω,
 Και διαπιστώνοντας ότι ο δημιουργός
 Κατέφυγε στη χρήση
 Απαγορευμένων συμβόλων,
 Υποκινώντας το μίσος απέναντι
 Στην κοινωνική ομάδα «εξουσία»,
 Και, επιπλέον, ότι εθεάθη
 Σε συγκεντρώσεις αριστερών ριζοσπαστικών
 ομάδων,
 Μπορούμε να συμπεράνουμε ότι
 Οι θλιβερές αισθητικές δοκιμές του
 Περιέχουν πράγματι εξτρεμιστικές τάσεις
 Και ότι θα μπορούσε να καταδικαστεί
 Με βάση το άρθρο 280 του Ποινικού Κώδικα
 Της Ρωσικής Ομοσπονδίας περί «Δημόσιας
 Διέγερσης σε τέλεση
 Εξτρεμιστικών πράξεων,
 Τελούμενων με τη χρήση των μέσων
 Μαζικής ενημέρωσης».

ΓΙ ΔΕΒΟΡ Β ΚΡΑΣΝΟΔΑΡΕ

Κ 2012 году Ги Дебор поселился в Краснодаре, завел фейсбук аккаунт под своим именем (впрочем, через какое-то время службы социальной сети заставят сменить его, совпадающее с историческим), занимается организацией кино-показов и литературных вечеров, согласовывает наличие проектора и общается с журналистами провинциальных молодежных сайтов.

Встречая на автовокзале, он отводит нас на вписку, которая оказывается настоящим пентхаусом (слишком современным и дорогим даже для Питера), что принадлежит его другу, сыну местного недвижимостного магната, 22-летнему гею без определенного рода занятий –такие раньше становились героями (и любовниками) дворянской литературы.

Мы принимаемся за приготовление (исключительно здоровой) пищи, разговоры и электронную почту. Воспользовавшись благами медиа-цивилизации и молекулярной кухни, поспорив о сюрреализме и современной поэзии (хозяин пентхауса решается почитать и свои вещи), мы обращаемся к практике дрейфа.

Ο ΓΚΙ ΝΤΕΜΠΟΡ ΣΤΟ ΚΡΑΣΝΟΝΤΑΡ

Κάπου το 2012 ο Γκι Ντεμπόρ μετακόμισε στο Κρασνοντάρ, άνοιξε λογαριασμό στο φέισμπουκ με τ' όνομά του (ωστόσο, ύστερα από κάποιον καιρό, η υπηρεσία διαχείρισης κοινωνικών δικτύων τον ανάγκασε να το αλλάξει, καθώς συνέπιπτε με το ιστορικό όνομα) και ανέλαβε τη διοργάνωση κινηματογραφικών προβολών και λογοτεχνικών βραδιών, τη διαχείριση του προτζέκτορα και την επικοινωνία με δημοσιογράφους επαρχιακών νεανικών σάιτ.

Όταν τον συναντήσαμε στη στάση του λεωφορείου, μας πήγε στην καβάτζα του, ένα κανονικότατο ρετιρέ (υπερβολικά σύγχρονο και ακριβό ακόμα και για την Αγία Πετρούπολη), που ανήκε σε κάποιον φίλο του, τον γιο ενός ντόπιου μεγιστάνα ακινήτων, έναν 22χρονο ανεπάγγελτο γκέι –παλιότερα κάτι τέτοιες φιγούρες γίνονταν ήρωες (και εραστές) της μπουρζουά λογοτεχνίας.

Αρχίζουμε να μαγειρεύουμε ένα (εξαιρετικά υγιεινό) φαγητό, συζητάμε και κοιτάμε τα μέιλ μας. Καθώς απολαμβάνουμε τ' αγαθά του μιντιακού πολιτισμού και της μοριακής κουζίνας, μαλώνουμε για τον σουρεαλισμό και τη σύγχρονη ποίηση (ο ιδιοκτήτης του ρετιρέ αποφασίζει να μας διαβάσει κάτι δικό του), και στρεφόμαστε στην πρακτική του ντεριβέ.

Для верности Ги-Денис предлагает
взять с собой огромную картину,
что позволяет нам изучить спрос на современное искусство
и попутно его определение
у случайных прохожих.
Разумеется, мы заходим во все попадающиеся по пути кабаки
и регулярно встречаем на улице знакомых наших спутников
для минутной беседы.

Под вечер заходим на бывшую типографию,
ставшую теперь штабом местных художников из группы,
название которой совпадает с заводским.
И это в очередной раз заставляет Рому заговорить
о необходимости своей мастерской
с полупубличным статусом.

Ο Γκι-Ντενίς προτείνει να πάρουμε
μαζί μας, για παν ενδεχόμενο, έναν τεράστιο πίνακα,
που θα μας επιτρέψει να διαπιστώσουμε κατά πόσο έχει ζήτηση η σύγχρονη
τέχνη,
και ν' αναζητήσουμε τον ορισμό της
σε τυχαίους περαστικούς.
Εννοείται ότι σταματάμε σε όλα τα μπαρ που πετυχαίνουμε στη διαδρομή μας,
ενώ κάθε τόσο πιάνουμε ψιλοκουβέντα με διάφορους γνωστούς
που συναντάμε στον δρόμο.

Το βραδάκι περνάμε μια βόλτα από ένα παλιό τυπογραφείο,
ορμητήριο πλέον μιας ντόπιας ομάδας καλλιτεχνών,
που πήρε τ' όνομά της από ένα παλιό εργοστάσιο.
Αυτό ωθεί τον Ρόμα¹ να μιλήσει, ακόμη μια φορά,
για την αναγκαιότητα ενός δικού μας εργαστηρίου
με ημιδημόσιο χαρακτήρα.

1. Αναφορά στον Ρόμαν Οσμίνκιν, Ρώσο ποιητή, συγγραφέα, θεωρητικό της σύγχρονης τέχνης, περφόρμερ και μέλος της συντακτικής ομάδας του περιοδικού *Τρανσλίτ*.

ΓΑΓΑΡΙΝ И ΜΥ

Государство приходит
по трубам каждый день
в каждый дом.

Президент это
уже давно одобрил,
Патриарх тоже
не будь дурак
благословил,
и теперь туда,
куда не доходило прежде,

Гагарин приходит
за кровью советских младенцев,
широко улыбаясь,
протягивает штифт.

Тем, кто успели спрятаться
и выпрыгнули в окно
и дозвонились
до спасательной службы
отвечает ласковый голос
Юрия Алексеевича
объясняя подробности
процедуры мирной сдачи властям
и последующей отправки
в летний трудовой
оздоровительный лагерь «Фаталист»
на 2 смены.

Ο ΓΚΑΓΚΑΡΙΝ ΚΙ ΕΜΕΙΣ

Κάθε μέρα το κράτος μπαίνει
στα σπίτια μας
μέσα απ' τους σωλήνες ύδρευσης.

Ο πρόεδρος το έχει
εγκρίνει εδώ και καιρό,
κι ο Πατριάρχης
δεν είναι βλάκας,
έδωσε τις ευλογίες του,
κι έτσι

ο Γκαγκάριν φτάνει εκεί
που μέχρι πριν δεν μπορούσε,
για να πιει το αίμα σοβιετικών μωρών,
και χαμογελώντας πλατιά
προσφέρει διέξοδο.

Σε όσες κατάφεραν να κρυφτούν,
να πηδήξουν απ' το παράθυρο
και να τηλεφωνήσουν
στο πρώτων βοηθειών
απαντάει η τρυφερή φωνή
του Γιούρι Αλεξέγεβιτς,
εξηγώντας λεπτομερώς
τη διαδικασία ειρηνικής παράδοσης στην εξουσία
και την επακόλουθη αποστολή
στην καλοκαιρινή κατασκήνωση
εργασίας και αποκατάστασης «Φαταλιστής»
για δύο βάρδιες.

ΔΕΝ Η ΡΟССΙΑ

«на территории марсового поля в присутствии граждан читал стихотворение с грубыми несдержанными выражениями, чем выразил явное неуважение к обществу и общественной морали, нарушил общественный порядок. на замечания сотрудника полиции не реагировал.»
(из протокола об административном правонарушении №016170 от 12.10.13)

в тот день я решил все-таки заехать на митинг, хотя велосипед так и не удалось починить, на марсовом поле собралась типичная политическая тусовка: немногочисленные фрики, ратующие за отделение ленобласти от россии, еще какие-то психоделические флаги – было видно, что протест выдыхается: люди уставали и одновременно начинали опасаться ходить на митинги. меня попросили прочитать стихотворение

в поддержку узников 6 мая, я решил прочитать одно стихотворение здика лукоянова, которое мы недавно издали в крафте, посвященное тому, как героические сюжеты превращаются в реакционные символы, и еще несколько других (ненавижу читать публично свои стихи). после этого, когда ваян овсянников забирал у меня мегафон, он успел шепнуть мне, что «власти недовольны прочитанным (и, нужно полагать, написанным), и тебя могут повинтить». я рассмеялся этой старомодной опасностью, в уме пронеслось словосочетание «третье отделение» и другие ностальгические фантазии на тему «поэт и власть», и тут ко мне действительно подошли

Η ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΡΩСΙΑΣ¹

«στο πεδίο του άρεως διάβαζε ενώπιον πολιτών ποιήματα με υβριστικές, ακραίες εκφράσεις, με τις οποίες δήλωνε ξεκάθαρη ασέβεια προς την κοινωνία και τα κοινωνικά ήθη, διατάρασσε την κοινωνική τάξη. στις επιπλήξεις του αστυνομικού οργάνου δεν αντέδρασε.»
(από την αναφορά για διοικητική παράβαση № 016170, 12.10.13)

εκείνη τη μέρα αποφάσισα τελικά να πάω στη διαδήλωση, αν και δεν είχα προλάβει να φτιάξω το ποδήλατό μου. στη συγκέντρωση στο πεδίο του άρεως είχε μαζευτεί ο κλασικός κόσμος: κάποια λίγα φρικιά που φώναζαν για διαχωρισμό της περιφέρειας του λένινγκραντ απ' τη ρωσία και κάποιοι με ψυχεδελικές σημαίες –ήταν εμφανές ότι οι διαμαρτυρίες έπνεαν τα λoίσθια: οι άνθρωποι είχαν κουραστεί και ταυτόχρονα φοβούνταν να κατέβουν σε διαδηλώσεις. μου ζήτησαν να διαβάσω ένα ποίημα συμπαράστασης στις κρατούμενες της 6ης μάχης,² αποφάσισα να διαβάσω ένα ποίημα του εντίκ λουκογιάνοφ, που πρόσφατα εκδώσαμε σε χαρτί, και αναφέρεται στο πώς ηρωικά θέματα μετατρέπονται σε αντιδραστικά σύμβoλα, και μερικά άλλα ακόμη (σιχαίνομαι να διαβάζω δημόσια δικά μου ποιήματα). λίγο μετά, όταν ο βάνια οβσιάνικοφ ήρθε για να μου πάρει την ντουντούκα, πρόλαβε να μου ψιθυρίσει «οι αρχές δεν είναι ευχαριστημένες με όσα διαβάστηκαν (υπέθεσα και με όσα γράφτηκαν) και μπορεί να σε τραβήξουν». γέλασα μ' αυτόν τον παλιομοδίτικο κίνδυνο, μου ήρθε στο μυαλό η φράση «τρίτο γραφείο»³ και άλλες νοσταλγικές φαντασιώσεις πάνω στο θέμα «ποιητής και εξουσία», όταν ξαφνικά όντως με πλησίασαν

δвое представительных
и, разумеется, не представившихся мужчин в форме
и предложили пройти с ними.
по тому, как они приглушенно говорили,
было понятно, что им неудобно
участвовать в этом спектакле.
когда меня сажали в машину
от скандируемых лозунгов
о неподсудности мысли и все такое –
мне тоже стало неловко.
по дороге мы дружелюбно обсуждали с сотрудниками то,
может ли поэтическое произведение содержать бранные
выражения,
с каких лет детям допускается слышать последние
(«там же были дети!»),
является ли публичным только митинг или и та ситуация,
когда меня везли в отделение,

а сотрудники щедро пользовались нецензурной бранью.
они также спрашивали, кто же такое печатает
и каковы тиражи у этих изданий.
еще меня попросили дать почитать книжку,
а пробежав соответствующее стихотворение, улыбались,
и явно были разочарованы: они понимали, что
десять служивых мужиков едут по жаре в пыльном
автобусе
из-за какой-то непонятной им причины, которая сильнее их,
и они не могут ничего с этим поделать.
и речь не о силе слов.

по приезде в отделение я узнал еще больше
о своей стране в день ее независимости.
кадровый состав в основном состоял
из скучающих мужчин и женщин,

δύο ένστολοι,
και χωρίς να μου δείξουν, εννοείται, τις ταυτότητές τους
μου ζήτησαν να τους ακολουθήσω.
μιλούσαν χαμηλόφωνα
και απ' αυτό καταλάβαινα ότι δεν ένιωθαν άνετα
που συμμετείχαν σ' αυτό το σόου.
την ώρα που με έβαζαν στην κλούβα
φωνάζονταν συνθήματα
ότι οι σκέψεις δεν διώκονται και άλλα τέτοια
–άρχισα να νιώθω άβολα κι εγώ.
στη διαδρομή συζητούσαμε σε φιλικό τόνο με τους αστυνομικούς
κατά πόσο ένα ποιητικό έργο μπορεί να περιέχει υβριστικές εκφράσεις,
από ποια ηλικία τα παιδιά επιτρέπεται να τις ακούν («είχε παιδιά!»),
γιατί θεωρείται ότι ανήκει στη δημόσια σφαίρα μόνο η διαδήλωση και όχι όλη αυτή
η κατάσταση που δημιουργήθηκε
όταν με πήραν να με πάνε στο αστυνομικό τμήμα,
με τους αστυνομικούς να χρησιμοποιούν αφειδώς άσεμνη γλώσσα.
εκείνοι με τη σειρά τους με ρωτούσαν ποιος τα τυπώνει αυτά
και τι τιράζ έχει η συγκεκριμένη έκδοση.
ακόμη, μου ζήτησαν να τους δώσω να διαβάσουν το βιβλίο,
και, αφού διάβασαν γρήγορα το επίμαχο ποίημα, χαμογέλασαν,
ενώ η απογοήτευσή τους ήταν εμφανής: καταλάβαιναν ότι
δέκα υπηρέτες του νόμου βρίσκονταν εν μέσω καύσωνα μέσα σε μια σκονισμένη
κλούβα
για κάποιον ακατανόητο λόγο, που ήταν όμως ισχυρότερος από εκείνους,
και δεν μπορούσαν να κάνουν απολύτως τίποτα.
και σε καμιά περίπτωση δεν εννόω τη δύναμη των λέξεων.

μόλις έφτασα στο αστυνομικό τμήμα κατάλαβα ακόμη περισσότερα
για τη χώρα μου τη μέρα της ανεξαρτησίας της.
κατά κύριο λόγο το προσωπικό αποτελούνταν
από βαριεστημένες γυναίκες και άντρες,

у большинства из которых роль мелодии звонка выполняла песня группы «любэ». коллектив был поистине многонациональным, как народ страны, покой которого они охраняли: узбеки, славяне, тувинцы, армяне, одинаково расслабленно расхаживали в серой форме с какими-то бумажками, и было видно, что никому не хотелось ничего делать. во всем царил беззаботная усталость и предпраздничная атмосфера. в углу был прикован человек руками к двери, перемежавший угрозы повесить дежурного на осине («ты видно, забыл, падла, некоторые годы нашей истории») с мольбами принести воды. из камеры выпустили модного молодого человека, колобродившего вчера на скутере и больше всего, по моему,

раздосадованного разбитым айфоном (мне пришлось дать ему свой телефон, когда он хотел сообщить кому-то, что с ним все в порядке). вскоре несколько рослых мужчин привели невысокую осторожно улыбающуюся женщину, торговавшую виноградом, принесли и поставили на пол и сам виноград. («миша, я что слепой, блядь, тут нет слова виноград в протоколе»). привели и каких-то малолеток за распитие легкого алкоголя на детской площадке (задержавший их с ними же, перепуганными, и заигрывал) прикованный продолжал осыпать всех проклятиями и умолять о том, чтобы его отвели в камеру (сначала, не заметив, что он прикован наручниками, я подумал, что это довольно странное желание).

που στην πλειονότητά τους είχαν για ρίνγκτοουν στο κινητό τους τραγούδια του συγκροτήματος «λιουμπέ».⁴ η σύσταση, στην πραγματικότητα, ήταν πολυεθνική, όπως ο λαός της χώρας, του οποίου εξασφάλιζαν την ησυχία: ουζμπέκοι, σλάβοι, τουβανοί, αρμένιοι περιφέρονταν σαν σε λήθαργο μέσα στις γκρι στολές τους κρατώντας διάφορα χαρτιά, και ήταν φανερό ότι κανείς δεν είχε όρεξη να κάνει τίποτα. η εορταστική ατμόσφαιρα και μια ξέγνοιαστη κούραση κυριαρχούσαν παντού. στη γωνία ένας άντρας με τα χέρια αλυσσοδεμένα στην πόρτα άλλοτε απειλούσε ότι θα κρεμάσει τον φρουρό από τη λεύκα («τι έγινε, καριόλη, ξέχασες φαίνεται κάποια χρόνια απ' την ιστορία μας») και άλλοτε ικέτευε να του φέρουν λίγο νερό. απ' το κελί βγάλαν έναν μοδάτο νεαρό, που χθες έκανε βόλτες με το σκουτεράκι του και πιο πολύ απ' όλα, όπως μου φάνηκε, είχε νευριάζει με το σπασμένο του айфон (αναγκάστηκα να του δανείσω το δικό μου τηλέφωνο, όταν θέλησε να τηλεφωνήσει σε κάποιον για να του πει ότι ήταν καλά). αμέσως μετά κάτι ψηλοί τύποι έφεραν μια χαμογελαστή κοντούλα γυναίκα επειδή πουλούσε κρασί, έφεραν μάλιστα και το κρασί και το ακούμπησαν στο πάτωμα. («μίσα, τυφλός νομίζεις ότι είμαι, μπάσταρδε, στην αναφορά δεν έχει ούτε λέξη για το κρασί»). έφεραν και κάτι πιτσιρικάδες για κατανάλωση αλκοόλ στην παιδική χαρά (ήταν τρομαγμένοι και ο αστυνόμος που τους είχε συλλάβει τους φλέρταρε). ο αλυσσοδεμένος συνέχιζε να ρίχνει κατάρες και να ικετεύει να τον πάνε στο κελί (στην αρχή δεν είχα προσέξει ότι ήταν δεμένος με χειροπέδες και σκέφτηκα ότι η επιθυμία του ήταν αρκετά παράξενη).

сотрудники продолжали орать друг на друга и заниматься всем чем угодно, только чтобы не оформлять протоколы. в какой-то момент скучающий инспектор по делам несовершеннолетних пожаловался своему коллеге, что торчит здесь с 9 утра, а малолетнего правонарушителя так и не привезли. тот ему посоветовал сходить за 0,33, чтобы было веселье, проверка все равно в отделении не раньше восьми. снова привели за распитие, потом каких-то музыкантов за то, что они играли музыку на улице, и в общем картина того, что сегодня находится вне закона, вырисовывалась довольно отчетливо. еще в отделении постоянно болтался ребенок, какая-то пристав или майор решила привести сына на

работу, чтобы не нанимать няню, и он все время ластился к дежурному, пока мамаша брала отпечатки пальцев. («можно 24, пункт 5 – как ты любишь!» «вы что там ебанулись? он же таджик!» «и что?» – «ну в смысле без документов») пока мы ждали в суде, сопровождающие меня девушка и молодой мент рассказывали друг другу о том, как они провели отпуск. он говорил, что летал в таиланд в январе и ходил там по ночным клубам («а хуле?»), ей пришлось в ответ рассказать, что она предпочитает шарм-эль-шейх, потому что это то же самое солнце и вода, а лететь ближе. когда отпускные темы иссякли, она обратилась вдруг ко мне по имени-отчеству и спросила, почему я выбрал

οι αστυνομικοί συνέχιζαν να φωνάζουν ο ένας στον άλλον και να ασχολούνται με ό,τι να 'ναι, προκειμένου να μη γράψουν αναφορές. κάποια στιγμή ο βαριεστημένος επιθεωρητής της υπόθεσης με τους ανήλικους παραπονέθηκε στον συνάδελφό του ότι είναι εκεί απ' τις 9 το πρωί και ακόμα δεν του έχουν φέρει τον έφηβο παραβάτη. εκείνος τον συμβούλεψε να πάει να πει κάτι για να του φτιάξει το κέφι, αφού έτσι κι αλλιώς κανένας έλεγχος δεν γίνεται πριν τις οχτώ. ξανάφεραν κάποιον για κατανάλωση αλκοόλ, ύστερα κάτι μουσικούς, γιατί έπαιζαν μουσική στον δρόμο, και γενικά σχηματιζόταν αρκετά ξεκάθαρα η εικόνα του τι θεωρούνταν ότι κινείται σήμερα εκτός νόμου.

επιπλέον, όλη την ώρα ένα παιδί φλυαρούσε ασταμάτητα, κάποια αστυνομικά ή διοικητικά είχε πάρει τον γιο της δουλειά προκειμένου να μην πληρώσει νταντά, κι εκείνος όλη την ώρα κρεμόταν πάνω στον αξιωματικό υπηρεσίας, την ώρα που η манούλα έπαιρνε δακτυλικά αποτυπώματα. («μάλλον άρθρο 24, παράγραφος 5 –το αγαπημένο σου!» «μα καλά, τρελός είσαι; είναι τατζίκος!» «και τι έγινε;» – «έγινε ότι δεν έχει χαρτιά.») όση ώρα περιμέναμε στο δικαστήριο, με συνόδευε μια νεαρή μπατσάνα κι ένας νεαρός μπάτσος, που συζητούσαν τι έκαναν στην άδειά τους. εκείνος είπε ότι τον γενάρη είχε πάει ταϊλάνδη και τριγύρναγε στα νυχτερινά κλαμπ («γιατί όχι δηλαδή;»), εκείνη ένωσε πως έπρεπε να απαντήσει ότι προτιμάει το σαρμ-ελ-σείχ, γιατί έχει τον ίδιο ήλιο και τα ίδια νερά, αλλά είναι πιο κοντά. όταν εξάντλησαν τη θεματολογία των διακοπών, η μπατσάνα στράφηκε ξαφνικά προς το μέρος μου, μου απευθύνθηκε στον πληθυντικό και με ρώτησε γιατί επέλεξα

именно это стихотворение. но это было скорее из какой-то рудиментарной вежливости к мифам литературы, почерпнутым в школе, в которой девочки учатся всегда лучше. судья явно торопилась домой, хотя некоторая литературоведческая дискуссия все же состоялась, тем более что в качестве адвоката мне достался человек с серьезными гражданскими амбициями, в результате чего литература вновь рисковала

стать предметом морального осуждения (и оправдания), чего с ней не случилось уже давно. но судье это быстро наскучило, она была намного более современным человеком, чем мы. наконец при выходе из здания дзержинского суда, что на восстания, 38, меня встретили ухмыляющиеся товарищи, которые давно уже мечтали перестать переживать по телефону и хотели просто отметить сегодняшний день россии.

αυτό το ποίημα συγκεκριμένα. το έκανε όμως κατά βάση από κάποια στοιχειώδη ευγένεια προς τους μύθους της λογοτεχνίας που μαθαίναμε στο σχολείο, με τα κορίτσια να τα καταφέρνουν καλύτερα απ' τα αγόρια.

η δικαστίνα ήταν φανερό ότι βιαζόταν να επιστρέψει σπίτι της, παρ' όλ' αυτά είχαμε κάποιου είδους συζήτηση περί λογοτεχνίας, πόσο μάλλον αφού είχα για δικηγόρο έναν άνθρωπο με σοβαρές πολιτικές φιλοδοξίες, με αποτέλεσμα η λογοτεχνία να κινδυνέψει εκ νέου να γίνει αντικείμενο ηθικής καταδίκης (και αθώωσης), κάτι που είχε καιρό να συμβεί.

όμως η δικαστίνα τα βαρέθηκε γρήγορα όλ' αυτά, ήταν πολύ πιο μοντέρνος άνθρωπος από εμάς. τελικά, την ώρα που βγαίναμε απ' το δικαστήριο ντζερζίνσκι, που βρισκόταν στην οδό εξεγέρσεως 38, με υποδέχτηκαν κάποιοι χαμογελαστοί σύντροφοι, που ονειρεύονταν εδώ και ώρα να τελειώνουν με τα αγχωμένα τηλεφωνήματα και το μόνο που ήθελαν ήταν να γιορτάσουν τη μέρα της ρωσίας.

1. Η Μέρα της Ρωσίας γιορτάζεται στις 12 Ιουνίου, από το 1990 και έπειτα, και σηματοδοτεί το πέρας από τη Σοβιετική Ένωση στη Ρωσική Ομοσπονδία.
2. Στις 6 Μαΐου 2012, στην πλατεία Μπολότναγια της Μόσχας, πραγματοποιήθηκε μαζική δυναμική διαδήλωση ενάντια στην επανεκλογή του Πούτιν, η οποία θεωρήθηκε αποτέλεσμα νοθείας. Έγιναν εκτεταμένες συγκρούσεις με την αστυνομία και συνελήφθησαν περισσότερα από τετρακόσια άτομα, πολλά εκ των οποίων οδηγήθηκαν για καιρό στις ρωσικές φυλακές.
3. Τρίτο γραφείο: Το ανώτερο όργανο της πολιτικής αστυνομίας στη Ρωσική Αυτοκρατορία κατά την περίοδο βασιλείας των τσάρων Νικολάου Α' και Αλεξάνδρου Β'.
4. Λιουμπέ: Ρωσικό συγκρότημα της ροκ σκηνής της Περεστρόικα. Είναι το αγαπημένο συγκρότημα του Πούτιν και έχει συμμετάσχει σε πολλές εκδηλώσεις και φέστες του Ρώσου προέδρου.

ΜΟΣΚΩΒΣΚΑΙΑ ΚΟΛΩΤΣΕΒΑΙΑ ΚΟΜΠΟΖΙΤΣΙΑ

В московском метро появились
антиситуационистские плакаты:
мэрия позаботилась,
чтобы вы больше не сворачивали
с пути от работы до дома,
не тратили время попусту,
не удлиняли себе жизнь,
чтобы граждане
не задерживались,
не загромождали,
не препятствовали.
Как видно на схеме №1,
пути в центр отрезаны,
вам не о чем больше жалеть.

Πέντε лет спустя после митингов
против кражи голосов на выборах
по московскому метро бродят немые,
раздают патриотическую атрибутику,
рассчитывая заработать
на оставшихся общих чувствах.
Но сказать им нечего,
сказать им нечем,
нет желаний,
равно как и обязательства говорить.

ΜΟΣΧΟΒΙΤΙΚΗ ΚΥΚΛΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ

Στο μετρό της Μόσχας εμφανίστηκαν
κάτι αντικαταστασιακές αφίσες:
Ο δήμος φρόντισε
να μην ξεστρατίσετε
επιστρέφοντας στο σπίτι απ' τη δουλειά,
να μην ξοδεύετε τον χρόνο σας άσκοπα,
να μην επιμηκύνετε τη ζωή σας,
έτσι ώστε οι πολίτες
να μην καθυστερούν,
να μη γεμίζουν τις αποβάθρες,
να μην εμποδίζουν.
Όπως φαίνεται στο σχήμα №1,
οι διαδρομές προς το κέντρο έχουν κοπεί,
δεν έχετε να στενοχωριέστε για τίποτα.

Πέντε χρόνια μετά τις πορείες
ενάντια στις κλεμμένες ψήφους των εκλογών,
άνθρωποι αμίλητοι κυκλοφορούν στο μετρό
της Μόσχας,
μοιράζουν πατριωτικά σύμβολα,
λογαριάζοντας να βγάλουν λεφτά
απ' τα εναπομείναντα συλλογικά
συναίσθηματα.
Όμως δεν έχουν να πουν τίποτα,
δεν έχουν καν τον τρόπο να εκφραστούν,
δεν έχουν την επιθυμία
ούτε την υποχρέωση να μιλήσουν.

ΑΒΧΑΖΣΚΙΑ ΣΤΙΧΙΑ Ο ΣΜΕΡΤΙ

*

Смерть соприсутствует в днях недели,
все время придомится кого-нибудь хоронить
или убивать:
Παρά лет назад застрелил коня из-за сломаной
ноги.
В прошлом году топил щенят впервые в жизни,
потом еще закапывали все вместе.
Саму Шанти тоже пришлось пристрелить, она
таскала птицу у соседа и отучить ее не
удавалось, что еще делать?
Недавно был на похоронах соседа, дожившего
до седин и мести за то, что когда-то еще в ту
войну открыл огонь согласно инструкции.
Бабушка вот тоже скорее всего уже не встанет,
не удастся контролировать как она принимает
лекарства, и в последние дни она здорово
увеличивала дозу.
Скоро еще вот буду быка забивать.
Здесь вообще хорошо.
Солнце, смерть и
здоровый воздух.

**

Женщины в возрасте ездят в столицу Республики в
основном хоронить.
Уже с утра со всех концов начинает стекаться
команда в черной форме,
чтобы к полудню уже можно было начинать
соревнования,
открывать Матч Ярославны, Кубок Дидоны.
По дороге они обсуждают последние новости
клуба,
какие приобретения удалось совершить его
Президенту,
кого – переманить из конкурирующего состава,
сплетничают о звездах и новичках,
жеманно преуменьшают свои собственные
достижения
в этой игре.

Иногда они просят остановить маршрутку
ненадолго посреди поля,
чтобы оставить что-то у дороги,
но потом выходят с вещами.

ΜΟΙΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΜΠΧΑΖΙΑΣ

*

Ο θάνατος είναι παρών όλες τις μέρες της βδομάδας,
όλη την ώρα πρέπει κάποιον να κηδεύεις
ή να σκοτώνεις:
Πριν δυο χρόνια πυροβόλησα ένα άλογο επειδή έσπασε
το πόδι του.
Πέρσι έπνιξα κάτι κουτάβια για πρώτη φορά στη ζωή μου
κι ύστερα τα θάψαμε όλοι μαζί.
Έπειτα έπρεπε εγώ ο ίδιος να τουφεκίσω τη Σάντι,
έκλεβε τις κότρες του γείτονα και δεν γινόταν
να το ξεμάθει, τι να έκανα;
Πρόσφατα πήγα στην κηδεία ενός γείτονα, ο οποίος έζησε
μέχρι ν' ασπρίσουν τα μαλλιά του και να πάρει εκδίκηση που κάποτε,
στον προηγούμενο πόλεμο, άνοιξε πυρ ακολουθώντας εντολές.
Η γιαγιά, καταπώς φαίνεται, δεν θα τη βγάλει καθαρή,
δεν μπορούμε να ελέγξουμε πόσα φάρμακα παίρνει,
και τον τελευταίο καιρό
έχει αυξήσει τις δόσεις κατά πολύ.
Σύντομα θα σφάξω και τον ταύρο.
Γενικά εδώ όλα πάνε καλά.
Ήλιος, θάνατος και
καθαρός αέρας.

**

Οι ηλικιωμένες γυναίκες πηγαίνουν συχνά στην πρωτεύουσα της Δημοκρατίας,
κυρίως για κηδείες.
Από νωρίς το πρωί, από κάθε γωνιά, μαζεύεται η ομάδα με τις μαύρες εμφανίσεις,
έτσι ώστε κατά το μεσημέρι ν' αρχίσουν οι αγώνες,
το ματς στη Γιαροσλάβνα, το κύπελλο της Ντιντόνας.
Στον δρόμο συζητάνε τα τελευταία νέα του συλλόγου,
ποια είναι τα καινούρια μεταγραφικά αποκτήματα του προέδρου,
ποιον κατάφερε να δελεάσει απ' την αντίπαλη ομάδα,
κουτσομπολεύουν τους αστέρες και τους πρωτάρηδες,
υποβαθμίζουν από σεμνότητα τις προσωπικές τους επιδόσεις
στο συγκεκριμένο παιχνίδι.

Μερικές φορές ζητάνε απ' τον οδηγό να σταματήσει για λίγο στη μέση
του πουθενά
για ν' αφήσουν κάτι στην άκρη του δρόμου,
όμως τελικά κατεβαίνουν με τα πράγματά τους.

ΟΤΖΥΒ ΝΑ ΟΔΝΗ ΠΡΟΒΟΚΑΘΙΟΝΝΗΗ ΒΥΣΤΑΒΚΥ ΣΟΒΡΕΜΕΝΝΟΓ ΚΡΙΤΙΘΕΣΟΓ ΙΣΚΥΣΣΤΑ

οκκυπανтская βυσταβκα
 μυσσιрующая неполноценность русских
 и унижающая по национальным признакам
 внедряющая русским что нас нет
 что мы никто
 что чурки оккупанты лучше русских
 и что россия не принадлежит русским
 и у русских не должно быть своей страны
 все эти чурки как были чурками так и остались
 от того что дутый джугашвили пушкин
 кем то признается основателем литературного русского языка
 мне не жарко не холодно
 мне это язык
 нахер не нужен
 ибо я чистокровно русский есть его носитель
 и не нуждаюсь в никаких его вариантах искусственных
 от каких то грязных троглодитов
 ибо вообще этот пушкин
 никакого права мой язык коверкать не имел
 тем паче навязывать мне как на нем говорить
 и вообще все эти дутые чурками знаменитости
 заняли места действительно талантливых русских
 имена которых чурбаны во власти всячески стирают или вообще давят
 как например художника васьильева
 от их наличия или отсутствия русские не обеднеют

ΣΧΟΛΙΟ ΠΑΝΩ ΣΕ ΜΙΑ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

η έκθεση των κατακτητών
 υποτιμά υπερβολικά τους ρώσους
 και μειώνει τα εθνικά τους χαρακτηριστικά
 εισάγοντας την άποψη ότι οι ρώσοι δεν υπάρχουν
 ότι δεν είμαστε τίποτα
 ότι οι βρομοκαυκάσιοι κατακτητές είναι καλύτεροι από τους ρώσους
 και ότι η ρωσία δεν ανήκει στους ρώσους
 και ότι οι ρώσοι δεν πρέπει να έχουν δική τους χώρα
 όλοι αυτοί οι βρομοκαυκάσιοι γεννήθηκαν και παραμένουν αγροίκοι
 εάν αυτός ο αγύρτης ο τζουκασβίλι πούσκιν
 αναγνωρίζεται από κάποιους ως πατέρας της ρωσικής λογοτεχνικής γλώσσας
 δεν δίνω δεκάρα
 αυτή η γλώσσα
 δεν μου χρειάζεται σε τίποτα
 αφού εγώ είμαι καθαρόαιμος ρώσος και κατά συνέπεια φυσικός ομιλητής της ρωσικής
 και δεν έχω ανάγκη καμία τεχνητή εκδοχή της
 από τέτοιους βρομερούς τρωγλοδύτες
 και γενικά αυτός ο πούσκιν
 δεν έχει κανένα δικαίωμα να αλλοιώνει τη γλώσσα μου
 ακόμα περισσότερο να μου επιβάλλει πώς θα τη μιλάω
 και γενικά όλες αυτές οι δήθεν διασημότητες που λατρεύονται απ' τους βρομοκαυκάσιους
 πήραν τη θέση πραγματικά ταλαντούχων ρώσων
 ονόματα που οι άξεστοι της εξουσίας με κάθε τρόπο επιχειρούν να σβήσουν ή γενικά
 ν' αποσιωπήσουν
 όπως για παράδειγμα του ζωγράφου βασίλιεφ
 από την παρουσία ή την απουσία τους οι ρώσοι δεν γίνονται φτωχότεροι

мы полноценная независимая нация
в никаких гнидах
дутых в гении
не нуждаемся
тем более искажающих и подавляющих нашу идентичность
и национальное самосознание
подобным лишь пытаются отнять россию у русских
ликвидировав нашу идентичность и субъектность
признав нас брендом несуществующей вещью
для использования паразитами иных наций
когда им удобно прикидывающихся полезными нам талантами
с какого хера я буду считать талантом пушкина
если эта падаль дутая жидами
всячески выставляется в качестве аргумента
моей национальной неполноценности и для стирания моей идентичности
какой еще талант, эта гнилая падаль
как и все эти коньктурные обезличенные лгуны,
врущие нам прямо в глаза
в нескольких словах сразу противоречивые факты
нам русским ничего не надо от всех этих извращенцев
раздувших свои перверзии в культы культуры
русские только очистятся морально и вырастут интеллектуально
вернувшись в свое сознание
если вся эта русофобская паразитная мерзость будет истреблена,
гной баласт и дерьмо россии

είμαστε ένα έθνος ολοκληρωμένο και ανεξάρτητο
κανένα παράσιτο
καμία μεγάλη ιδιοφυΐα
δεν έχουμε ανάγκη
πόσο μάλλον όσους διαστρεβλώνουν και καταπιέζουν την ταυτότητά μας
και την εθνική μας συνείδηση
και την ίδια στιγμή επιχειρούν να αποκόψουν τη ρωσία από τους ρώσους
να καταστρέψουν την ταυτότητα και την υπόστασή μας
να μας μετατρέψουν σε μπραντ νέιμ κάποιου ανύπαρκτου προϊόντος
που θα το χρησιμοποιούν αλλοδαπά παράσιτα
και όταν τους βолеύει θα προσποιούνται πως διαθέτουν ταλέντα που μας
είναι χρήσιμα
για ποιον γαμημένο λόγο ν' αναγνωρίσω το ταλέντο του πούσκιν
όταν αυτό το ψοφίμι που το προωθούν οι κωλοεβραίοι
παρουσιάζεται με κάθε τρόπο ως επιχείρημα
για την εθνική μου κατωτερότητα και το σβήσιμο της ταυτότητάς μου
ποιο ταλέντο λοιπόν, πρόκειται για ένα σάπιο ψοφίμι
όπως και όλοι αυτοί οι τυχάρπαστοι απρόσωποι ψεύτες
που λένε ψέματα στα μούτρα μας
που σε πολλά τους λόγια αντιστοιχούν τελείως αντιφατικά γεγονότα
εμείς οι ρώσοι δεν έχουμε καμία απολύτως ανάγκη όλες αυτές τις ανώμαλες
που οι διαστροφές τους διογκώθηκαν τόσο ώστε να γίνουν πολιτιστικά είδωλα
οι ρώσοι θα ξαναβρούν τη συνείδησή τους
μόνο αν εξαγιστούν ηθικά και αναπτυχθούν διανοητικά
αν όλη αυτή η ρωσοφοβική παρασιτική βδέλλα εξοντωθεί,
αυτό το πηχτό πύον, τα σκατά της ρωσίας

ΒΕΓΣΤΒΟ ΙΖ ΡΑΒΣΤΒΑ (ΖΑΕΖΔ Β ΟΒΕΤΟΒΑΝΝΥΗ ΟΠΛΑΧΙΒΑΕΤΣΑ ΟΤΔΕΛΥΝΟ)

воды не расступились
напротив выпала годовая норма невзгод
к белому и черному здесь добавляется какой-то еще
цвет моря, словом, красная зона
добавляется дизентерийная амеба
по пути на родину предсказуемо подтащивало бы
(сначала себя, потом ребенка)
от сотрясающих ее медиавойн борт слегка потряхивало бы
под маской рожу перекашивало бы
театр военных действий закрывается, у всех харассмент
участникам конференции предлагается подойти к страху семиотически
предлагается мирно сдать оружие и все известные имена лиц
в последний раз приглашаются на посадку,
но возвращаться некуда, за спиной москва

*добрый доктор айболит,
он под деревом сидит,
приходи к нему лечиться,
делать тест или привиться,
лучше сразу вместе все,
если вы из лимпопо*

европа встречает с прохладцей,
что раньше казалось теплицей,
у каждой страны свои правила
и все они равно странны*, if you a stranger

ΑΠΟΔΡΑΣΗ ΑΠ' ΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ (Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΣΤΗ ΓΗ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ΧΡΕΩΝΕΤΑΙ ΧΩΡΙΣΤΑ)

η θάλασσα δεν άνοιξε στα δύο
αντιθέτως έπεσε η ετήσια στάθμη των συμφωρών
εδώ στο λευκό και στο μαύρο προστίθεται ακόμη
ένα χρώμα της θάλασσας, πρώτη γραμμή πυρός, πορφυρό
προστίθεται η αμοιβαδική δυσεντερία
στον δρόμο για την πατρίδα ήταν αναμενόμενο ν' ανακατευτείς
(πρώτα εσύ, μετά το παιδί)
απ' τους κλυδωνισμούς της μιντιακής προπαγάνδας το πλοίο κούναγε λιγάκι
κάτω από τη μάσκα οι κοκκινίλες παραμόρφωναν το πρόσωπο
το θέατρο των πολεμικών επιχειρήσεων κλείνει, όλοι παρενοχλήθηκαν
στις συμμετέχουσες του συνεδρίου προτείνεται να βαδίσουν προς τον φόβο σημειωτόν
προτείνεται να παραδώσουν τα όπλα ειρηνικά και όλα τα γνωστά ονόματα
καλούνται να επιβιβαστούν για τελευταία φορά,
όμως χωρίς επιστροφή, θα έχουμε τη Μόσχα πίσω μας¹

*ο καλός μας ο γιατρός ο Αχπονάει,
κάτω απ' το δέντρο τριγυρνάει,
σ' αυτόν να πας να γιατρευτείς,
να κάνεις τεστ, να εμβολιαστείς,
κάλλιο κάν' τα όλα μαζί,
προπάντων αν είσαι απ' την Αφρική²*

η Ευρώπη σε υποδέχεται ψυχρά,
αυτή που μέχρι πριν φάνταζε θερμοκήπιο,
κάθε χώρα έχει τους δικούς της κανόνες
και όλοι είναι εξίσου παράξενοι,* if you a stranger

и все люди равны по рождению
и свободны, как пифагоровы штаны
а вам в какую сторону?
разделим трансфер до аэропорта,
судьбу разделим
на несколько равных частей
и положим в разные карманы
черной дорожной сумки,
которая старше нескольких жизней
по прилету распакуем одну из них и будем ее жить,
спускаться в буланжеррию
и обратно взбегать не оглядываясь,
пока сроки не выйдут,
пока что-нибудь да не выйдет,
пока не потребуют снова
к выходу на посадку

** Please note
it is your sole responsibility
to be familiar
with the relevant travel regulations and restrictions*

και όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ίσοι
και ελεύθεροι, σαν το παντελόνι του Πυθαγόρα
λοιπόν, ποια πλευρά προτιμάτε;
διαιρούμε τη διαδρομή προς το αεροδρόμιο
διαιρούμε τη μοίρα μας
σε κάμποσα ίσα μέρη
και τη βάζουμε στις διάφορες θήκες
ενός μαύρου ταξιδιωτικού σάκου,
μεγαλύτερου από κάμποσες ζωές,
την ώρα της πτήσης ξεπακετάρουμε ένα απ' αυτά και γίνεται η μελλοντική μας ζωή,
πηγαίνεις στον φούρνο,
τρέχεις χωρίς να κοιτάξεις πίσω,
μέχρι να λήξουν οι προθεσμίες,
μέχρι κάτι να γίνει,
μέχρι να μην ξαναχρειαστεί
να πας στην πύλη επιβίβασης

** Please note
it is your sole responsibility
to be familiar
with the relevant travel regulations and restrictions*

1. Στίχος του Ρώσου ποιητή και συγγραφέα Ανατόλι Σοφρόνοφ που αναφέρεται στη μάχη της Μόσχας κατά τη διάρκεια του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου.
2. Παράφραση του παιδικού ποιήματος «Αχπανάει» του Ρώσου ποιητή Κορνέι Τσουκόφσκι.

RUSSKAJA RASKLADKA

и уже тогда стало понятно,
в чем дело,
почему, с каждым днем
на моей клавиатуре
отказывали клавиши,
отказывались нажиматься
russkie буквы

сначала казалось,
это просто механическое повреждение,
вода на нее вроде бы не попадала,
но мастер по ремонту уже почему-то спросил
where are you from?
я сказал, что долго объяснять,
но в целом из ленинграда,
для простоты русский, что называется,
хотя хотелось добавить какое-то уточнение

например, что не в том смысле,
в каком вы слышите в аэропорту,
где на этом языке истошно орут
на детей и супругов,
в общем не выражаю это в голос,
держу глубоко в себе,
под контролем

но он меня оборвал, говорит,
нужно просто почистить клавиатуру от пыли,
ее давно не протирали, простите,
говорю, было не до того,
последние несколько лет,
нужно было столько писать, редактировать,
но больше видимо этого не придется
какое-то время

ROSIKO PLIKTROLOGIO

και τότε πια έγινε ξεκάθαρο
τι συμβαίνει,
για ποιον λόγο, κάθε μέρα,
στο πληκτρολόγιό μου
τα πλήκτρα αρνούνταν,
αρνούνταν να πληκτρολογήσουν
rosika grammata

στην αρχή όλα έδειχναν
πως ήταν μια απλή βλάβη,
δεν φαινόταν να έχει πέσει νερό,
αλλά ο τεχνικός για κάποιον λόγο με ρώτησε
where are you from?
του είπα ότι είναι δύσκολο να του εξηγήσω,
αλλά σε γενικές γραμμές απ' το λένινγκραντ,
για ευκολία ας πούμε ρώσος, όπως λένε,
αν και θα 'θελα να κάνω μια μικρή διευκρίνιση:
δεν εννοώ όπως εκείνοι, για παράδειγμα,
που ακούτε στο αεροδρόμιο
να ουρλιάζουν στη γλώσσα αυτή
στα παιδιά και στις συζύγους τους,
γενικώς δεν είναι κάτι που το διατρανώνω,
το κρατάω βαθιά μέσα μου,
υπό έλεγχο

όμως εκείνος με διακόπτει, λέει,
πρέπει απλώς να καθαρίσουμε το πληκτρολόγιο απ' τη σκόνη,
έχει καιρό να καθαριστεί, με συγχωρείτε,
λέω εγώ, δεν ευκαιρούσα,
τα τελευταία χρόνια
είχα τόσα να γράψω, να διορθώσω,
αλλά πλέον δεν θα είναι έτσι,
για κάποιον καιρό τουλάχιστον

как я и предполагал, очистка не помогла,
дело было не в пыли, и не в воде,
а при включении он вообще не загрузился...
с неловкостью предложили все форматировать,
а я отказываюсь, еще на что-то надеюсь,
хочу спасти отдельные диски и папки,
фото-воспоминаний из разных городов и поездок,
и всякие незаконченные текстовые файлы,
жизненные планы

я даже не мог объяснить на английском,
на что я собственно надеюсь,
пришлось найти поблизости russкого мастера,
рассказать ему о своих чаяниях и надеждах,
что возможно сгорел мост USB или
что еще можно скопировать какие-то загрузочные файлы,

мастер конечно попробует, но не обещает
и настойчиво так советует, переходи уже на мак,
пользуйся надежным ПО, не жди когда все это наебнется,
перенеси потихоньку файлы на облако

в общем чудом комп загрузился,
но russkie буквы не заработали,
наоборот совсем уже почти перестали нажиматься,
приходилось на каждую давить силой,
а это очевидно неверное решение,
но злости уже не хватало на них,
хотелось, чтобы все просто было как раньше,
чтобы просто работали контакты,
ведь я на них ничего не проливал,
ни капли кофе, ни единой слезинки
(сейчас то понятно)

όπως το περίμενα, το καθάρισμα δεν έκανε δουλειά,
το πρόβλημα δεν ήταν ούτε η σκόνη ούτε το νερό,
και όταν άνοιγα τον υπολογιστή εκείνος δεν δούλευε καθόλου...
διστακτικά μου πρότειναν να κάνω φορμάτ,
όμως εγώ δεν θέλω, έχω ακόμη μια μικρή ελπίδα,
θέλω να σώσω μερικούς φακέλους,
φωτογραφικές αναμνήσεις από διάφορες πόλεις και εκδρομές,
διάφορα μισοτελειωμένα κείμενα,
σχέδια ζωής

κι ούτε μπορούσα να τα εξηγήσω όλα αυτά στ' αγγλικά,
σε τι ακριβώς ελπίζω,
έπρεπε να βρω εκεί κοντά έναν russo τεχνικό
να του μιλήσω για τις προσδοκίες και τις ελπίδες μου,
να του πω ότι μπορεί να κάρηκε η θύρα του USB ή
να τον ρωτήσω αν γίνεται ν' αντιγράψω κάποιους φακέλους,
ο τεχνικός φυσικά θα προσπαθήσει, αλλά δεν υπόσχεται τίποτα,
και επιμένει να πάρω επιτέλους κάνα μακ,
που έχει αξιόπιστο λογισμικό, να μην περιμένω μέχρι να γαμηθεί το σύμπαν,
να περάσω σιγά σιγά τους φακέλους στο κλάουντ

σαν από θαύμα ο υπολογιστής άνοιξε,
όμως τα rosika γράμματα πάλι δεν δούλευαν,
αντιθέτως δεν πατιούνταν πια σχεδόν καθόλου,
έπρεπε να πιέζεις με δύναμη το καθένα χωριστά,
κι αυτό προφανώς δεν ήταν η ενδεδειγμένη λύση,
όμως δεν έχω άλλη υπομονή,
το μόνο που θέλω είναι να γίνουν όλα όπως ήταν πριν,
θέλω μονάχα ν' ανοίγουν οι επαφές,
αφού δεν χύθηκε πάνω τους τίποτα,
ούτε μια σταγόνα καφές, ούτε ένα δάκρυ
(τώρα πια είναι ξεκάθαρο)

на утреннюю молитву – как и на сны
не обращаешь внимание, если хорошо спишь,
но меня это каждый раз будило
и я брался за священные тексты –
читал о русских нигилистах:
рост числа подписчиков на радикальные идеи
заставлял расти тиражи журналов настолько,
что это еще больше убеждало
в действенности радикальных идей.
идеи были отлично закоммутированы
с ротационном прессом

ну вот а мне при всем внешнем
биографическом сходстве
не удается теперь даже набрать «ruskie rasnochincy».
скоро совсем уже потеряю связь
с простым народом (раньше из-за языка,

сегодня из-за раскладки клавиатуры),
ну что делать, если у меня больше не работают ruskie
клавиши,
нет, какие-то еще конечно работают,
но это превращается только в большие мучения

после недели таких наконец заметил,
что начал вынужденно избегать некоторых слов
на письме (и следовательно обращаться к их значениям
в принципе):
сложновато набирались даже такие простые и короткие
слова
как «право», «позор», «возмездие». последние дни
перед вылетом были уже такие долги по работе,
было настолько тревожно, что казалось,
вот только бы долететь до семестра
и тогда наконец на все отвечу

στην πρωινή προσευχή, όπως και στα όνειρα,
δεν δίνεις σημασία όταν κοιμάσαι βαθιά,
όμως όλη αυτή η κατάσταση μ' έκανε να ξυπνάω
και να πιάνω τα ιερά κείμενα
–διάβαζα για τους ρώσους μηδενιστές:
η αύξηση του αριθμού των εγγεγραμμένων στις ριζοσπαστικές ιδέες
οδηγούσε σε αναγκαστική αύξηση του τιράζ των περιοδικών σε τέτοιον βαθμό
που γινόταν ακόμη πιο πειστική
η αποτελεσματικότητα των ριζοσπαστικών ιδεών.
οι ιδέες ήταν άρρηκτα συνδεδεμένες
με την τυπογραφική μηχανή

κι όμως, παρ' όλες τις εξωτερικές
βιογραφικές μας ομοιότητες,
εγώ σήμερα δεν μπορώ καν να πληκτρολογήσω τη φράση «rosoi rasnochincy».¹
σύντομα θα χάσω τελείως την επαφή μου
με τον απλό λαό (παλιότερα λόγω της γλώσσας,
σήμερα λόγω του πληκτρολογίου),
αλλά και τι να κάνεις, αφού πια δεν δουλεύουν τα rosika πλήκτρα,
ψέματα, κάποια δουλεύουν ακόμη,
αλλά θέλει πολύ κόπο

ύστερα από μερικές βδομάδες παρατήρησα εντέλει
ότι καθώς έγραφα ήμουν αναγκασμένος ν' αποφεύγω
μερικές λέξεις (και κατά συνέπεια τις έννοιές τους):
δεν ήταν εύκολο να πληκτρολογήσω ακόμα και απλές και μικρές λέξεις
όπως «δικαίωμα», «ντροπή», «αντίποινα». τις τελευταίες μέρες
πριν την αναχώρηση είχα ήδη πολλές εκκρεμότητες στη δουλειά,
είχα τόσο άγχος που σκεφτόμουν
ας προλάβω να φύγω πριν τελειώσει το εξάμηνο
και μετά θα τα φτιάξω όλα

но по прилету выяснилось,
что russkie клавиши не работают и в европе,
как они не работали в африке,
про америку можно уже и не упоминать.
пару дней еще помучался и пошел
искать внешнюю клавиатуру,
как бы это не было неудобно –
руки все равно тянутся к старой,
по старой памяти замахваешься всей пятерней,
но в этом больше нет никакого смысла,
не осталось работающих контактов,
только отклеившиеся кириллические иероглифы,
в общем теперь приходится даже не смотреть в их
сторону, набирать вслепую,
не говорить в голос на улице
в магазине были только с французской раскладкой

но и тоже сказать,
в тот день латинские знаки резко выросли в цене,
я даже не ожидал и зашел в сберонлайн проверить,
нет, все действительно так,
теперь каждый russkij знак стоит намного меньше,
проще от них отказаться уже окончательно

у советских лингвистов кстати были подобные идеи
для некоторых союзных республик –
не для восточно-славянских, конечно
(вроде украинської и беларуской мовы),
а для просто восточных и некоторых кавказских языков
латинский алфавит ничем не хуже,
но что-то тогда это показалось совсем уж утопично
и как-то не очень патриотично,
почему собственно russkij человек должен мучиться,
чему-то учиться? он ведь и так все знает

όμως κατά την άφιξή μου έγινε ξεκάθαρο
ότι τα rosika πλήκτρα δεν δουλεύουν ούτε στην ευρώπη,
όπως δεν θα δούλευαν ούτε στην αφρική,
την αμερική δεν χρειάζεται καν να την αναφέρω.
παιδεύτηκα κάνα δυο μέρες ακόμη και πήγα
να βρω ένα εξωτερικό πληκτρολόγιο,
αν και δεν θα με βόλευε καθόλου –
τα χέρια είχαν συνηθίσει στο παλιό,
η παλιά μνήμη καθόριζε τις κινήσεις ολόκληρης της παλάμης,
όμως αυτό δεν είχε πια κανένα απολύτως νόημα,
καμιά επαφή δεν άνοιγε,
το μόνο που είχε απομείνει ήταν κάτι μισοκολλημένα κυριλλικά ιερογλυφικά,
έπρεπε να μην κοιτάς καν προς το μέρος τους, αλλά να πληκτρολογείς τυφλά,
να μη μιλάς δυνατά στον δρόμο

στο κατάσταση είχε μόνο γαλλικά πληκτρολόγια
θα ισχυριζόμουν
ότι εκείνη τη μέρα τα λατινικά γράμματα ακρίβυναν υπερβολικά,
τόσο που δεν το πίστευα και μπήκα στο ιμπάνκινγκ μήπως είχε γίνει κάποιο λάθος,
όχι, όλα ήταν σωστά,
τώρα τα rosika γράμματα κοστίζουν πολύ λιγότερο,
είναι όμως βολικότερο να τα εγκαταλείψεις οριστικά

παρεμπιπτόντως, οι σοβιετικοί γλωσσολόγοι είχαν παρόμοιες ιδέες
για τις γλώσσες κάποιων δημοκρατιών της ένωσης –
όχι βέβαια για τις ανατολικές σλαβικές
(όπως τα ουκρανικά ή τα λευκορωσικά),
αλλά στις ανατολικές και σε μερικές καυκάσιες γλώσσες
το λατινικό αλφάβητο δεν θα υστερούσε σε τίποτα, έλεγαν,
όμως τότε κάτι τέτοιο φάνταζε τελείως ουτοπικό,
και όχι πολύ πατριωτικό,
γιατί ειδικά ο rosos άνθρωπος πρέπει να υποφέρει
για να μάθει κάτι; έτσι κι αλλιώς ξέρει τα πάντα

«не читавши начал лучше понимать Гегеля»,
пишет умница, романтик и библиофил Станкевич
в письме Белинскому. а мы что хуже?

в общем перечиваться придется довольно долго
хотя вроде бы факультету букв было отдано столько лет,
передавали конечно, что будет сложно,
но казалось буквы как-то человеку всегда пригодятся
что-то подскажут, шевельнутся в последний момент,
а что они вот так просто отнимутся,
падут жертвой какого-то неведомого проклятия,
предположить было невозможно,
собственно причины так тогда и не удалось выяснить,
почему на всех клавиатурах мира
перестала работать russkie буквы,
так что даже сейчас
приходится набирать это
с помощью специального алгоритма.

«άρχισα να καταλαβαίνω τον Χέγκελ χωρίς να τον έχω διαβάσει»,
γράφει ο ευφυής, ρομαντικός και βιβλιόφιλος Στάνκεβιτς²
στο γράμμα του προς τον Μπελίνσκι. κι εμείς, σε τι υστερούμε;

γενικά θα μας πάρει αρκετό καιρό να τα μάθουμε απ' την αρχή,
αν και περάσαμε τόσα χρόνια στη σχολή των γραμμάτων,
τώρα φυσικά τη μετέφεραν, γεγονός που κάνει τα πράγματα δύσκολα,
αποδείχτηκε όμως ότι με κάποιον τρόπο τα γράμματα πάντα χρησιμεύουν
στον άνθρωπο,
κάτι του φανερώνουν, εμφανίζονται την ύστατη στιγμή,
και αφαιρούνται τόσο απλά,
πέφτουν θύμα κάποιας άγνωστης κατάρας
που είναι αδύνατον να προβλέψεις
ειδικά τις αιτίες της, κι έτσι δεν καταφέραμε να εξηγήσουμε
γιατί σε όλα τα πληκτρολόγια του κόσμου
έπαψαν να δουλεύουν τα rosika γράμματα,
έτσι που ακόμα και τώρα
πρέπει να τα πληκτρολογούμε
με τη βοήθεια ειδικού αλγορίθμου.

-
1. Ραζνοσίτντι: Νομικός όρος που περιγράφει μια όχι πλήρως διαμορφωμένη κατηγορία πολιτών της Ρωσίας του 17ου-19ου αιώνα. Οι ραζνοσίτντι δεν ανήκαν σε κανένα από τα ήδη διαμορφωμένα κοινωνικά στρώματα: ούτε στους ευγενείς, ούτε στους εμπόρους, ούτε στην αστική τάξη, ούτε στους τεχνίτες, αλλά ούτε και στους αγρότες.
 2. Νικολάι Στάνκεβιτς (1813-1840): Ρώσος συγγραφέας, ποιητής, εκδότης και στοχαστής. Επικεφαλής του γνωστού στην ιστορία της ρωσικής σκέψης «κύκλου του Στάνκεβιτς». Σε αυτόν συμμετείχαν ο Μιχαήλ Μπακούιν, ο Βηρσαρίων Μπελίνσκι, ο Βασίλι Μπότκιν και ο Κωνσταντίν Αξάκοφ.

(ΣΒΟΔΚΙ С ΠΟΛΕΪ)

С конца 2005 Марина Литвинович фактически прекратила быть политтехнологом и начала заниматься правозащитной и политической деятельностью.

Министр экономического развития России Эльвира Набиуллина заплакала во время экстренного совещания у премьер-министра Владимира Путина.

На теракт в Домодедово российский фондовый рынок ответил снижением.

В связи с продолжающимися работами по модернизации некоторые пользователи будут испытывать трудности с загрузкой отдельных страниц.

Также в Роспотребнадзоре выразили обеспокоенность в связи с тем, что в последнее время в интернете все чаще создаются страницы, на которых размещается неоднозначная информация, которую трудно интерпретировать.

(ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ)

Απ' τα τέλη του 2005 η Μαρία Λιτβίνοβιτς έπαψε επί της ουσίας να είναι πολιτική επικοινωνιολόγος και άρχισε να ασχολείται με τα ανθρώπινα δικαιώματα και την πολιτική δράση.

Η υπουργός Οικονομικής Ανάπτυξης της Ρωσίας Ελβίρα Ναμπιουλίνα έβαλε τα κλάματα κατά τη διάρκεια μιας έκτακτης συνεδρίασης με τον πρωθυπουργό Βλαντίμιρ Πούτιν.

Το ρωσικό χρηματιστήριο σημείωσε πτώση ύστερα από την τρομοκρατική ενέργεια στο Ντομοντέντοβο.¹

Λόγω των συνεχιζόμενων εργασιών αναβάθμισης κάποιοι χρήστες ενδέχεται να συναντήσουν δυσκολίες στη φόρτωση ορισμένων ιστοσελίδων.

Την ίδια στιγμή, το Ινστιτούτο Καταναλωτών εκφράζει την ανησυχία του, καθώς, τον τελευταίο καιρό, όλο και πιο συχνά δημιουργούνται ιστοσελίδες στις οποίες υπάρχουν διφορούμενες πληροφορίες, που είναι δύσκολες στην ερμηνεία.

1. Το 2011 στο αεροδρόμιο Ντομοντέντοβο της Μόσχας πραγματοποιήθηκε επίθεση αυτοκτονίας με 37 νεκρούς και δεκάδες τραυματίες.